

תלמודו בידו

יבמות

דף קז עמוד ב

א] האם קטנה יכולה למאן ביבם ?

ב] קטנה שנפלה לפני כמה יבמים ומיאנה באחד מהם, האם נאסרת על האחים ?

ג] האם מיאון צריך להיות בפני הבעל, ובפני בית דין ?

ד] מה כוונת בית שמאי ארוסה שמיאנה "ממתנת עד שתגדיל ותמאן ותינשא" ?

א] בית שמאי: אינה ממאנת ביבם להפקיע את הזיקה, אלא תמתין עד שתגדיל ותחלוץ. **בית הלל:** ממאנת למאמרו ולביאתו [שאם עשה בה מאמר או בא עליה, אינה צריכה גט]. לזיקתו, לרב אושעיא אינה ממאנת [שאין הזיקה מחמתו אלא דין תורה]. לעולא, ממאנת ועוקרת את נישואי המת, ואינה צריכה חליצה. - היתה ערוה ליבם ומיאנה, אין צרתה מתייבמת, שבשעת נפילה נראית כצרת ערוה.

ב] רב: אסורה לכל האחים. דומה ליבמה שקבלה גט מאחד אחי המת שאסורה לכולם. **שמואל:** מותרת לאחים. שהרי אמרה ליבם "איני רוצה בכך", אבל כאחיו אני רוצה. **רב אסי:** מותרת אפילו לאח שמיאנה בו, שאין מיאון לחצי זיקה [ליבם יחיד, אסורה].

ג] הבעל: לבית שמאי צריך בפני הארוס, מלבד אם מפסיד נכסי מלוג שלה, שיכולה למאן שלא בפניו [ואפילו אם נשאת]. לבית הלל, בכל מקרה ממאנת שלא בפניו.

בית דין: לרבה, לבית שמאי צריך שלשה דיינים, ולבית הלל אין צריך שלשה דיינים. לאביי, לבית שמאי, צריך שלשה מומחים. ולבית הלל, אפילו הדיוטות. לר' יוסי בר' יהודה ור"א בר' שמעון, בפני שנים. וכן הורה רב נחמן.

ד] שמואל: תמתין ליארס שנית עד שתגדיל ותאמר שלא חזרה בה מן המיאון הראשון. **עולא:** כדי שלא תמאן שנית, ממתנת ליארס עד שתגדיל, או שתינשא אף בעודה קטנה.